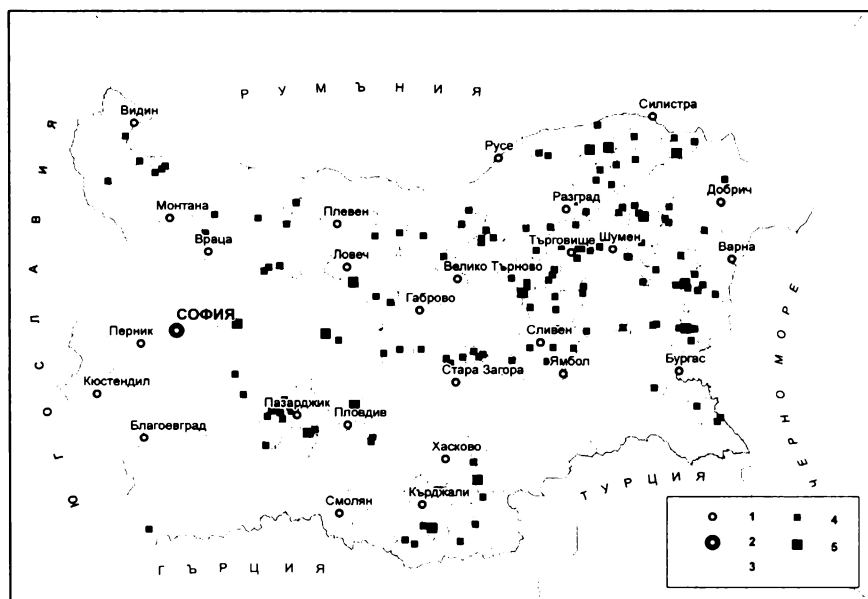

Поляна), Добрич (Камен, Балик, Опанец) и гр. Друга територия с по-голяма концентрация на селища от тази група е *Западна Дунавска равнина* – община Видин (с. Дунавци), Димово (Арчар), Брусарци (Василовци, Брусарци), Монтана (Габровница, Ерден) и гр. По-голямо струпване на селищата има в района *Септември-Пазарджик* – Септември (Злокучене, Септември) и Пазарджик (Братаница, Ляхово, Драгор), както и в *Югоизточна България* – Айтос (Мъзлен), Поморие (Страцин, Бата), Бургас (Рудник), Несебър (Гюльовица), Бяла (Попович) и гр. (Приложение 21).

Фиг. 17. Териториално разпределение на селищата с относителен дял от 10-30% ромско население през 1900 г.: 1 – по-голям град; 2 – столица; 3 – граница на община; 4 – селища с относителен дял на ромското население от 10-20 %; 5 – селища с относителен дял на ромското население от 20-30 %

Fig. 17. Spatial distribution of the settlements with relative share of the Roma population from 10 to 30% as of 1900: 1 – major city, 2 – capital; 3 – municipal boundary; 4 – settlements with relative share of Roma population from 10 to 20 %, 5 – settlements with relative share of Roma population from 20 to 30%

През 1900 г. се наблюдава нарастване на броя на селищата от тази група в *Североизточна България*, като тя остава територията с най-голямата им концентрация – община Русе (с. Просена, Семерджиево), Никола Козлево (Красен дол), Нови Пазар (Писарево), Вълчигол (Изворник, Есеница) и гр. Значително нарастване на броя на селищата се отбелязва в областта на *Източна Стара планина* – Сунгурларе (Сунгурларе, Грозден, Чубра), Котел (Пъдарево, Градец, Жеравна, Котел, Туча), Сливен (Бинкос, Гавраилово, Блатец, Тополчане, Струпец), Руен (Ябълчево, Руен, Просеник) и гр., както и в *близост до Пазарджик* (Звърничево, Ивайло, Сарая, Драгор)